

POSLANICA

Slovenija, moja država?

V letu 1990 smo se Slovenke in Slovenci z veliko večino odločili za samostojno državo ter v naslednjem letu to odločitev tudi izpeljali. Hrepeneli smo po svobodi, poštenosti, spoštovanju človekovih pravic, sobivanju različnih, višji stopnji reda in ekonomskem razvoju. Postavljali smo temelje demokraciji. Po 25. letih smo dosegli nekatere ključne cilje, večina državljanek in državljanov pa je nad stanjem v državi kljub temu razočarana. Kaj je šlo narobe?

V središču demokracije je človek

Na prvi pogled je bila demokratizacija v letu 1991 izpeljana uspešno. Hitro smo vzpostavili večstrankarski sistem, spisali demokratično ustavo in sprejeli najpomembnejše zakone. Prezrli pa smo bistveno: za demokratično državo ne zadoščajo le demokratična načela, ustava in zakoni. Zagotavlja jo šele demokratična drža njenih državljanov. V letu 1991 smo spremenili sistem, nismo pa se, ne takrat in ne kasneje, usposabljali za demokracijo.

Usposobimo se za demokracijo

Demokracija posamezniku ni prirojena, temveč se je priuči. Za življenje v demokratičnem sistemu državljanke in državljanji potrebujemo demokratična znanja in veščine, kot tudi drugačen odnos do države. Usposobimo se za demokracijo! Odkrivajmo zakulisja družbenih dogajanj. Poglejmo nanje iz različnih zornih kotov. Pogovarjajmo se o prihodnosti. Dovolimo si spremeniti mnenje. Bodimo pogumni. Predlagajmo ukrepe, ki bodo spoštovali človekovo dostojanstvo. Oglasimo se ob nepravilnostih v družbi. Ne bojmo se izpostaviti svojega mnenja in ga zagovarjati.

Gradimo skupnost

Demokracija sloni na močni civilni družbi. Politika je preveč pomembna, da bi jo prepustili le politikom. Odpirajmo prostor dialoga in usklajujmo naša stališča. Učimo se drug od drugega. Pomagajmo nemočnim in jih povabimo k besedi. Vzgajajmo voditelje in jim dajmo priložnosti.

Slovenija je tudi po 25. letih še vedno moja dežela. Le z mojim demokratičnim udejstvovanjem pa bo postala tudi moja država.